

Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

Sefer 'En Ya'aqov

agadot Bavli vi-Yerushalmi 'im perushe ye-ha-ḥidushim she-ba'u bo
ke-khol asher nidpesu kamah pa'amim : u-ve-tosefet ma'alot rabim

Ibn-Ḥaviv, Ya'aqov Ben-Shelomoh

המלש ןב בקעי, ביבח-ןבא

[Kaliningrad?], [1860?]

הילעמ תכסמ

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-9337

חייבים בכבוד אביו וכן בת"ת אם זכה הבן לפני הרב הרב קודם את האב בכ"מ מפני שהוא ואביו חייבים בכבוד רבו:

מוסכת מעליה

פרק רביעי

ו שאל ר' מתאי בן חרש את ר' שמעון בן יוחאי ברומי מנין לדם שרצים שהוא טמא א"ל דאמר קרא *וזה לכם הטמא אמרו ליה תלמידיו חכים ליה בן יוחאי אמר להן תלמוד ערוך הוא בפיו של ר' אלעזר בר' יוסי שפעם אחת גזרה מלכות גזרה על ישראל שלא ישמרו שבת ושלא ימולו בניהם ושיבעלו נדות הלך ר' ראובן בן איסטרובלי וספר קומי והלך וישב עמהם אמר

כבר כתבאר בסוף פ' שני וחזינא שאם היה אביו ת"ת אביו קודם לרבו ואפילו היה רבו חובה ר"ל שרוב חכמתו וחוכו והוא כוכמו בזה שאמר כאן אם זכה הבן לפני הרב ר"ל שקבל חוכו רוב חכמתו וזה שאמר בכ"ו ר"ל להשיב אבדה ולפרות ולהחיות ולפרוק חובליו כמו שזכר בחז"ל והדוחים לו חכל הדברים שיש בהם לנסוף נזק או תועלת רבו קודם והענין חובאר. עכ"ל הדוח"ס ז"ל:

ע' נדש"י חכים ליה בן יוחאי כלו' כתקום שדרשה יפה. והשיב להם תלמוד ערוך הוא לא אמרה מדעתו שמע מר"א בר' יוסי אמר כן משום אביו ומנא ליה דלמדה מר' אלעזר בר' יוסי שפעם אחת כו': וסיפר קומי (שסיפר לסכיו) אגילק השער שעל מלכו

י"ז יקרא יא

בגו' גי' אחרת

קדשי מזבח פרק רביעי מעילה רי

להן מי שיש לו אויב יעני או יעשיר אמרו ליה
יעני אמר להן אם כן לא יעשו מלאכה בשבת
כדי שיענו אמרו טכית (אמרו ליבטלו) [אמר
ליבטל] ובטלות חזר ואמר להן מי שיש לו אויב
יכחיש או יבריא אמרו לו יכחיש אמר להן א"כ
ימולו את בניהם לשמנה ימים כדי שיכחישו
אמרו טכית אמר בטלות חזר ואמר להם מי שיש
לו אויב ירבה או יתמעט אמרו ליה יתמעט אמר
להן א"כ לא יבעלו נדות אמרו טכית אמר בטלות
הכירו בו שהוא יהודי החזירו אמרו מי ילך
ויבטל את הגזרה *ילך ר' שמעון בן יוחאי שהוא ^{שס ע"ב}
מלומד בניסים ואחריו מי ר' אלעזר בר' יוסי
אמר להם ר' יוסי אלו היה אבא חלפתא קיים
יכולים אתם לומר לו תן בנדך להריגה אמר להן
והניק בלורית לאקריו כמו הנכרים כדי שלא יכירו שהוא יהודי :
א"כ לא יעשו מלאכה בשבת ולא ירויקו בשבת ועוד מתוך
זהם פכויין אוכלין ומתענגין ומוליאין כל מה שהרויקו בקול :
א"כ ימולו בניהם והדם יולא בקטנותם ומתיש כקס ואין שנים
עוד לאיתנם : מלומד בנסים שנעשו לו כסים כדאיתא בפרק
נמ"ט בעובדא דמערה : אמר להם ר' יוסי אביו של ר' אלעזר
אמר לקכמים אלו היה קלפתא אבני קיים תאמרו לו תן בנדך
להריגה כך אין אתם יכולים לומר לי שאתן בני להריגה שהיה
ירא ר' יוסי שרשב"י מקמת קפדכותו יעניש ליה לר' אלעזר בנו

ר' שמעון אלו היה יוחאי אבא קיים יכולים אתם לומר לו תן בנך להריגה אמר להם ר' יוסי אנא אולית דלמא עניש ליה ר' שמעון דקא מסתפינא קביל עליה דלא ליענישיה אפילו הכי ענשוהו כשהיו מהלכין בדרך נשאלה שאלה זו לפנייהם מנין לדם שרצים שהוא טמא עקם פיו ר' אלעזר ברי יוסי ואמר וזה לכם הטמא א"ל ר' שמעון מעקימת שפתיך אתה ניכר שת"ח אתה [אל] יחזור הבן (כשלוס) אצל אביו יצא לקראתו בן (תלמיון) [תלמיון] אמר רצונכם אבא עמכם בכה ר' שמעון ואמר שפחה של בית אבא נודמן לה מלאך שלשה

עיי' ברש"י וכתוספו'

ור' שמעון לא הבין כוונתו והיה סבור שמפני סכנת השליקות היה אומר כן ולכן השיב לו אף אני בסכנה ואלו היה יוחאי אבא קיים אין אתם יכולין לומר לו תן בנך להריגה עד שא"ר יוסי שהיה ירא שמוא ירצה לדבר שלא כרצונו ויענישנו עד שקבל עליו שלא יענישנו : עקם פיו ר' אלעזר ברבי יוסי הקזיר פניו ודבר בלתי שלא ירגיש ר' שמעון שהוא משיב תשובה בפניו ואעפ"כ הרגיש ר' שמעון וקללו הואיל והורה לפניו ומפורש בהגדה דכפל בקולו אסכרה והיה מוטל בספיכה וכשזכר ר' שמעון שזכר לאביו שלא יענישנו נקש עליו רחמים שיתרפא וכשהיה שוכב בקליו בתוך הספיכה עבר עליו אחד מן הספנים ודרך על לוארו בבלי דעת וילאה האסכרה מתוך גרונו וככנס לתוך גרונו של אותו הספן בן תלמיון גד : שפחה של בית אבא הגר שפחת שרה דכתיב בה ג' פעמים ויאמר לה מלאך ה' שכזמנו לה ג' מלאכים

קדשי מזבח פרק רביעי מעילה ריא

פעמים אני אפילו לא פעם אחת יבא הנס מכל מקום קדים הוא על בברתיה דקיסר כי מטא התם (אמרו) [אמר] בן (תלמיון) [תמליון] צא [בן תמליון צא] כיון דקרו ליה נפיק אזל אמר להן שאילו כל מה דאית לכו למשאל ועיילינהו לגינוא לשקור כל דבעו עול אשכחו לההיא איגרתא שקלוה קרעוה והיינו דא"ר אלעזר בר' יוסי אני ראיתיה ברומי והיו עליה כמה טיפי דמים:

מסכת תמיד

פרק ראשון

[פיסקא] פרחי כהונה איש כסותו בארץ אמאי כו אחר זה: יבא הנס מ"מ ונא עמנו: עאל בברתיה דקיסר ע"כ ככנס בן תלמיון לתוך גיפה של בת הקיסר ויש באגדה אחרת א"ל בן תלמיון אכא קדימכא ואעיל בברתיה דקיסר ותשתגע ולא לשתכחו אסא דמסי לה עד דתיתון אתון ותימרון לי פוק וכפיקיכא ובההוא עבדי לכו מאי דבעיתו וזה יהיה לכם חות דכי כפיקיכא מינה מתברכא כל כלי זכוכית של בית הקיסר: [ברש"י שנגמ' איתא ו"ל עאל בברתיה דקיסר וכשתגעה והיתה לו עקת ואומרת הנו לי את רש"י בכל שעה וכו':] אני ראיתיה ברומי פרוכת המנדלת בין היכל לק"ק: והיו עליה כמה טיפי דמים מהזאת פר ושעיר של יה"כ: ופי' אכי ראיתיה כשאמרו להם עול לבית גכזא והראוס כל אולר המלך: אשכח ההיא איגרתא דכתיבי בה הלין גזירות דאמרן לעיל: